

“Συγχώρα με, διότι σε λύπησα σήμερα, σε στενοχώρησα”

/ [Αγιορείτικα](#)

Η ταπείνωση, η αγαθοσύνη και η αγάπη, που έφερε στην ψυχή του ο Γέροντας Ιωσήφ [ο Βατοπαιδινός, (1921-2009)], συγκινούσαν τον Θεό και γίνονταν η παράκληση των αδελφών, οι οποίοι αποβλέπαμε σ' εκείνον.

Ο Μητροπολίτης Λεμεσού Αθανάσιος διηγείται ένα γεγονός το οποίο δείχνει το μέγεθος της ευαρεστήσεως του Θεού στην πνευματική εργασία του Γέροντος, αλλά και την προσοχή που απαιτείται σε έναν τόπο όπου κατοικούν πολλοί, ώστε να αποφεύγονται οι παρεξηγήσεις.

Ο Πανιερώτατος διηγείται:

«Ο Γέροντας Ιωσήφ ως Γέροντας του Κοινοβίου ανέλαβε κάποια πρωτοβουλία πρακτικής φύσεως, που όμως φαίνεται ενέπιπτε και στην αρμοδιότητα του

διακονήματος κάποιου άλλου αδελφού από την αδελφότητα της μονής. Ο Γέροντας Ιωσήφ συνήθως ενεργούσε ως ιδρυτής και παιδαγωγός της αδελφότητας και κάθε δραστηριότητά του γινόταν αποδεκτή.

Η συγκεκριμένη όμως ενέργειά του δεν μεταφέρθηκε ορθά στον αδελφό ο οποίος είχε το διακόνημα, και ως νεώτερος που ήταν άρχισε να παραπονείται έντονα και φωναχτά εναντίον του Γέροντος.

Η αλήθεια είναι ότι ο αδελφός αυτός σεβόταν τον Γέροντα, όμως παρασύρθηκε από τον τρόπο που τον ενημέρωσαν και καταφέρθηκε εναντίον του Γέροντος μέσα στην αυλή. Παραφέρθηκε και έλεγε:

– Και ποιος είναι ο γέρο-Ιωσήφ εδώ μέσα; Έτσι θα μας κάνει τώρα; Έτσι θα γίνεται τώρα;

Κάποιοι φρόντισαν να ενημερώσουν τον Γέροντα ο οποίος με ήσυχο τρόπο είπε:

– Τι λες; Είπε έτσι; Θα τον τακτοποιήσω εγώ καλά. Θα τον μάθω εγώ να λέει τέτοια λόγια, τώρα να δείτε τι θα του κάνω.

Ήταν Σάββατο. Την ώρα του Εσπερινού εγώ ήμουν μέσα στο Ιερό, διότι πήγα να φορέσω τα άμφια για την ακολουθία. Και μπαίνει ο Γέροντας μέσα στην Αγία Πρόθεση.

Ήταν ένα διαδρομάκι και ήταν τετράγωνο. Ήταν κάτω από ένα θολίσκο ένα ιδιαίτερο δωματιάκι. Φωνάζει τον αδελφό που ήταν και ιερομόναχος και του λέει:

– Έλα λίγο και σε θέλω μέσα στο Ιερό.

Μπαίνει ο αδελφός, ή αν δεν απατώμαι ήταν εφημέριος και τον βρήκε μέσα στο Ιερό. Πάντως το γεγονός είναι ότι τον ζήτησε μέσα στην Αγία Πρόθεση και εγώ παρακολουθούσα λίγο πιο πίσω και νόμιζα ότι θα γίνει φασαρία ή κάποιος καυγάς.

Και ο καυγάς τι ήταν; Μόλις μπήκε ο αδελφός μέσα, ο Γέροντας έπεσε κάτω. Όχι μετάνοια απλή! Κάτω, κάτω έως εδάφους, και πήγε να του φιλήσει τα πόδια του.

Βέβαια δεν τον άφησε ο αδελφός.

Και του λέει ο Γέροντας:

– Συγχώρα με, διότι σε λύπησα σήμερα, σε στενοχώρησα. Συγχώρεσέ με.

Και ο παπάς λυπήθηκε για τα λεχθέντα από αυτόν την προηγούμενη μέρα. Είδε την μεγάλη ταπείνωση του Γέροντος και κατανύχθηκε και αυτός.

Την επόμενη μέρα πήγα στα Κατουνάκια στον Γέροντα Εφραίμ. Δεν θυμάμαι για ποιον λόγο. Πιθανόν να πήγα για να πάρω την ευχή του, επειδή μόλις είχα χειροτονηθεί.

Μόλις μπήκα μέσα στον παπα-Εφραίμ, που δεν υπήρχαν τότε τηλέφωνα στα Κατουνάκια, μου λέει ο παπα-Εφραίμ:

– Μα τι έκανε βρε ο Γέροντάς σου και είδα, λέει, εν Πνεύματι Άγγελο Κυρίου με ένα τοόόσο στεφάνι πάνω από τον Γέροντα;

Εγώ προς στιγμήν δεν κατάλαβα τι εννοούσε και απόρησα. Δεν μπορούσα να το εξηγήσω. Μετά εννόησα ότι ήταν αυτό που έγινε.

– Χθες το βράδυ, χθες το απόγευμα, μου λέει».

Αυτός ήταν ο Γέροντας Ιωσήφ, άνθρωπος υπερφυσικής ειρήνης, ταπεινώσεως και αγάπης.

Από το βιβλίο του Αρχιμανδρίτη Εφραίμ Βατοπαιδινού, «Γέρων Ιωσήφ Βατοπαιδινός», των εκδόσεων της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου.